

„Bingo!“ vykřikla a čekala, až záhadu rozlouskne.

„Ty ses po těch stopách zase vrátila!“

„To ti to trvalo,“ vychutnávala si triumf a konečně si trochu podhrnula kapucu, takže bylo vidět, jak se směje. „Vrchota by z tebe neměl radost.“

Artur se rychle rozhodl, že tahle situace se slovy vyřešit nedá. Sebral hrst sněhu, aby z něj udělal kouli. Bára okamžitě začala couvat a také ona se vyzbrojila sněhovou koulí. Sníh moc nelepil, ale to jim nevadilo. Pes kolem nich nadšeně skákal a chytal létající sníh do tlamy. Skleněné oko se mu jen lehce lesklo. Zdálo se, že museli vypadat jako úplně běžní kamarádi, kteří šli po vyučování do parku vyvenčit psa. Jenže Artur s Bárou byli detektivové v agentuře A + B a pes Šerlok s touhle tajnou dvojkou táhl za jeden provaz.

A pak tu byl ještě pan Vrchota, kterému pes patřil. Přestože na jeho zahradě měli Artur s Bárou detektivní základnu, týdny ho už neviděli.